

עמ"ת 39657/10/14 - נ מ נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ת 39657-10-14 מ נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופטת דבורה עטר
עוררים	נ מ
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

1. בפני ערר על החלטת בית משפט השלום בפ"ת (כב' הש' דורון חסדאי) במסגרתה קבע דבר קיומן של ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לעורר בכתב האישום וכן הורה כי העורר ישהה, בתנאי מעצר בית לילי.

2. ב"כ העורר טען כי בית משפט קמא נקלע לכלל טעות בקביעתו בדבר קיומה של תשתית ראייתית לכאורית מספקת.

עוד טען ב"כ העורר כי אף אם אכן קיימות ראיות לכאורה, לא היה מקום להותיר את העורר במעצר בית לילי, עד לקבלת תסקיר מעצר, כפי שקבע בית משפט קמא ודי היה ביתר התנאים המגבילים שהושתו. זאת בשים לב להיות העורר נעדר עבר פלילי ואף לקולת נסיבות ביצוע העבירות המיוחסות לו.

3. מאידך טענה ב"כ המשיבה כי לא נפלה שגגה בהחלטתו של בית משפט קמא באשר לקיומה של התשתית הראייתית הלכאורית. עוד טענה כי בית משפט קמא איזן נכונה בין כלל הנתונים. הוא שם את ליבו לרף האלימות שאינו מן החמורים ולהיעדר עבר פלילי ועל כן מצא לנכון להקל בתנאי מעצר הבית, אף בטרם קבלת תסקיר. ומנגד ועד לקבלת מלוא התמונה הותיר את המשיב במעצר בית לילי, תוך מתן הדעת לכך כי חלק מהמעשים בוצעו בשעת לילה ובתוך התא המשפחתי.

דין והכרעה

4. כתב האישום מייחס לעורר ביצוע עבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפה סתם של בת זוג, ניסיון תקיפה סתם, איומים והיזק לרכוש.

עמוד 1

מכתב האישום עלה כי במהלך ויכוח אשר התגלע בין העורר למתלוננת, אחז בידיה בחוזקה, אגרפה והניפה אל עבר פניה, מספר פעמים. לאחר מכן יצא את הבית ומששב אליו, מאוחר יותר, כשהוא בגילופין, איים עליה כי ינפץ את גולגולתה. בהמשך התקשר אל הוריה ואמר להם כי הכל כשורה והתריע בהם לבל יתקרבו אליו, פן יכה בהם. לאחר מכן שבר את מכשיר הטלפון הנייד של המתלוננת ואת המצלמה ומנע ממנה מלצאת מחדר הממ"ד, אליו נכנסה. למתלוננת נגרמו שריטות על גב כף ידה ובכתפה השמאלית.

כן מייחס כתב האישום לעורר כי במועד קודם שפך על ראשה של המתלוננת קנקן מים, אחז בידיה והושיבה בכוח על כסא, אחז ברגליה וחלץ את נעליה.

5. בית משפט קמא התייחס בהחלטתו בפירוט, למכלול חומר החקירה שהוצג בפניו ולאחר עיון בתיק החקירה, ראיתי עין בעין עמו בדבר קיומן של ראיות לכאורה בעוצמה מספקת, להוכחת המיוחס לעורר בכתב האישום.

אף אם נתגלו דקויות בגרסת המתלוננת בהודעתה הראשונה, אל מול זו שבהודעתה השנייה, אין המדובר בסתירות מהותיות, או בפערים העולים כדי כרסום בעוצמת הראיות לכאורה נגד העורר בשלב זה, ודינם להתברר במסגרת ההליך העיקרי.

ולא כל שכן בעת שעדותה של המתלוננת אינה ניצבת לכאורה בחלל ריק ולנוכח היעדר גרסה נגדית החלטית של העורר.

6. ובאשר לתנאי השחרור, מנסיבות כתב האישום ואף מכלל העדויות מצטיירת תמונה של עורר, המגיב במצבי לחץ באגרסיביות ובאובדן עשתונות. כך עלה גם ממסמכים שהוצגו על ידי בא כוחו, בדבר הנזקקות הטיפולית, על מנת לסייע לעורר בהעמקת ההבנה וזיהוי מצבים מכשילים וכן ההשלכות שיש להתנהלותו על הדינמיקה עם הסובבים אותו. כמו כן פיתוח היכולת לשליטה בתסכול ומתן כלים לניהול כעסים וויסות דחפים.

אף נמצאה בעייתיות בצריכת אלכוהול, לרבות בחלק מהאירוע נשוא האישום הראשון אשר ארע לכאורה, לאחר שהעורר שב לביתו באישון ליל, בעודו שרוי בגילופין.

7. בנסיבות אלה נמצא כי בית משפט קמא שקל את השיקולים הראויים ובכללם עמדת המתלוננת, רף העבירות והיות העורר נעדר עבר פלילי ואיזן נכונה בין כלל האינטרסים. באופן שאף בטרם התקבל תסקיר מעצר, הקל בתנאי השחרור ואיפשר לעורר לשוב לעבודה סדירה, תוך הרחקתו מהמתלוננת. ומנגד הותיר את מעצר הבית בשעות הלילה, תוך הטלת מגבלות על צריכת האלכוהול, לצמצום גורמי סיכון, אף בשים לב לרקע לביצוע חלק מהעבירות נשוא האישום הראשון, כאמור לעיל, באישון ליל ובעת שהעורר היה שרוי בגילופין. בית משפט קמא אף הורה על קבלת תסקיר מעצר שיבחן אפשרות

להקלה נוספת בתנאי השחרור.

8. לאור סך כל האמור לעיל, דין הערר להידחות.

ניתנה היום, כ"ג חשוון תשע"ה, 16 נובמבר 2014, בהעדר
הצדדים.